

BALÁZS ZÁGONI

POHÁDKA
O NEPOŘÁDNÝCH
BACÍLECH

ILUSTROVALA MARKÉTA VYDROVÁ

32

© Balázs Zágoni
© Stanislav Juhaňák – TRITON, 2017
Illustrations & cover © Markéta Vydrová, 2017

Pro radost dětem vydal Stanislav Juhaňák – TRITON,
Vykáňská 5, 100 00 Praha 10
v Praze roku 2017 jako svou 2306. publikaci.
Vydání 1.

Z maďarského originálu Barni és a lányok,
vydaného nakladatelstvím Koiónia ce Editura Srl v roce 2010,
přeložila Viola Somogyi.

Jazyková redakce a korektury Marie Semíková.

Ilustrace a obálka Markéta Vydrová.
Sazba Vladimír Vyskočil – KORŠACH
Tisk Omikron Invest, s.r.o.

www.tridistri.cz

ISBN 978-80-7553-333-3

Tatínek se na Barnabáška rozzlobil: „Kdy už si konečně uklidíš na psacím stole?“

Kdy si tam uklidí, to Barnabášek nevěděl. A ani vlastně nemohl, protože na stole se přihodila hrozi-
tánská nehoda: dřevěný vláček vykolejil, narazil do mrakodrapu z lega a ten se sesypal přímo na patro-
vé parkoviště. Barnabášek moc dobře věděl, že při takovýchhle nehodách se všechno musí nechat tak, jak to je, protože každou chvíli přijede záchranka, policie a hasiči.

Kromě toho měl na stole ještě položený výkres
namalovaný vodovými barvami, který uklidit ne-
mohl, protože ještě nebyl docela suchý.

A zůstat tam musely i vodovky, protože na vý-
kresu byla obrovská loď, která se pohupovala
na ještě větších vlnách, a kdyby se náhodou po-
topila, tak by tam Barnabášek musel honem

honem domalovat záchranné čluny a helikoptéry. Ani knížky nemůže naskládat na poličku, protože v nich jsou obrázky záchranných člunů a helikoptér, které by mohl potřebovat jako předlohu, kdyby je náhodou musel honem namalovat.

„Tati, já na stole uklidit nemůžu, protože všechny ty věci potřebuju.“

„A to oblečení, co sis včera svlékl a co pořád ještě leží uprostřed pokoje, to taky potřebuješ? A co ty dřevěné kostky a koleje, se kterými sis hrál v neděli?“

Tatínek si dřepel vedle Barnabáška. „Můj milý chlapče,“

prohlásil, „nepořádnost je jako nemoc. Na začátku se ti do těla dostane jen jediný maličký bacil. Je to, jako když hodíš na zem ponožku nebo hračku.“

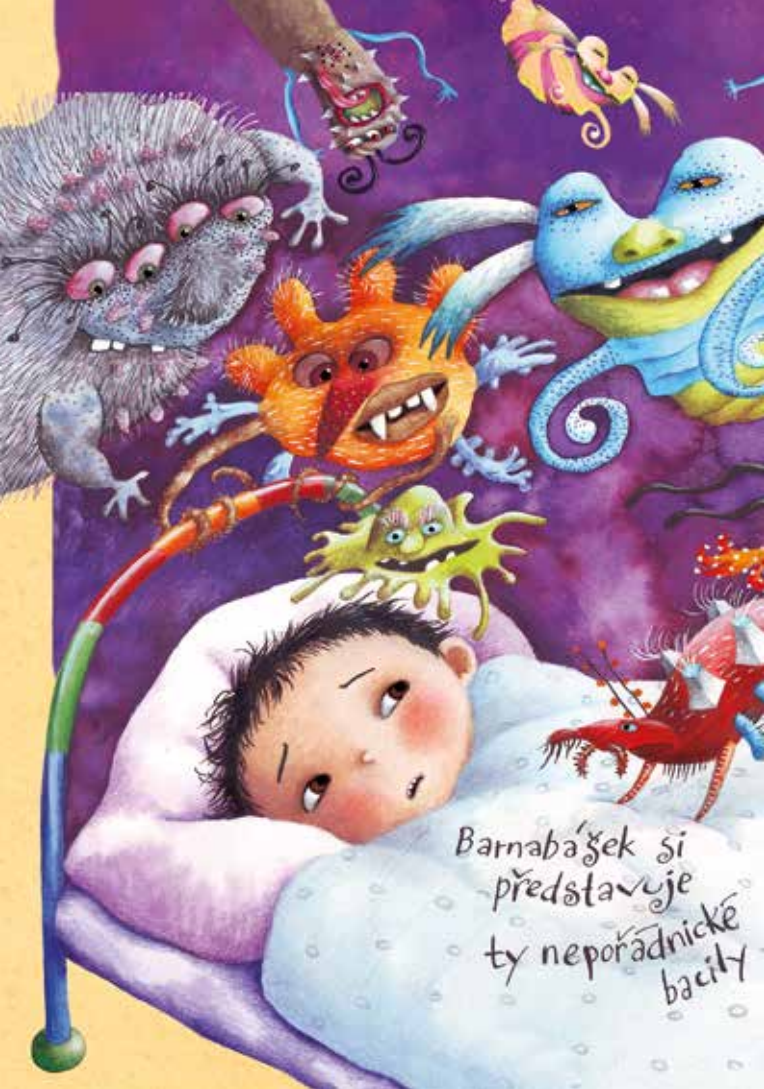

Ale pak tam naházíš ještě další věci a necháš je tam povalovat, a to je podobné, jako když se bacily začnou množit. Nepořádek nakonec ovládne celý dům, podobně jako když se ti bacily rozlezou po celém těle a ty onemocníš.“

Když Barnabášek večer ležel

v posteli, přemýšlel o tom. Představoval si, jak se nepořádek mění v obrovské bacily a ty se rozlézají po pokoji. S obavami pohlédl k psacímu stolu, kde se stala ta velká nehoda, jestli z něj už náhodou nezačaly vylézat nějaké nepořádnické bacily...

Barnabášek si
představuje
ty nepořádnické
bacily

Toho večera pořád nemohl usnout, protože musel myslet na tu nepořádnickou nemoc. Druhý den vstal brzy a utíkal k psacímu stolu. Nanosil k němu policejní a hasičská auta a záchranky, ty stolní desku rychle objely a mohlo začít zachraňování – sbírání hraček. Pak Barnabášek otevřel knihu, nalistoval obrázek záchranné helikoptéry, namaloval ji nad rozbouřené moře a na loď přikreslil čtyři záchranné čluny, aby se daly spustit na vodu, kdyby došlo k nejhoršímu.

Když tatínek s maminkou vstali, Barnabášek už měl na psacím stole dokonale uklizeno. Z podlahy zmizely rozházené hračky a poházené oblečení. Na koberci už se nepovalovala ani jediná opuštěná ponožka. Přikrývka na posteli byla hezky narovnaná, pyžamo složené a krásně urovnané.

